

КИНА КЪДРЕВА
КАК ГОГО СТАНА УЧЕНИК

chitanka.info

На улица „Падналото зъбче“ номер двадесет и осем без две живееше едно момче, което всички, абсолютно всички от единия до другия край на улицата, наричаха Гого Многознайка.

Той току-що бе навършил шест години и като се надигнеше на пръсти, едва достигаше дръжката на вратата, но знаеше толкова много, колкото не знаеха нито дядо му, нито баба му, нито леля му, нито чичо му, нито дори братовчед му, който можеше вече да върви, да казва „р-р-р-р“ и дори да карр-ра велосипед с тр-р-и колелета.

Гого знаеше марките на леките коли от цял свят! Волга, чайка, москвич, рено, форд... пежо, межо... Имената на футболистите от всички отбори! На рекордьорите от местните и световни състезания! На естрадните певци! На фокусниците от цирка и даже породите на кучетата от цяла улица „Падналото зъбче“.

Но той не само знаеше.

Той и можеше!

Можеше да скача на въже! Да тича маратон! Да плува брус! Да се катери по дърветата! Да пазарува най-различни неща: кисело мляко, прясно мляко, краставици, захар, телешко месо и какво ли още не!

Можеше да играе на куц крак! На топчета! На криеница! На гоненица! На прескачаница... Да забива спасяеми голове на противника от всяко положение и, разбира се, да спасява всички голове от всякакво положение, когато е вратар!

Но и това е нищо!

Гого знаеше да свири! Той така свиреше с уста, че проглушаваше ушите на всеки, който се осмелеше да мине по улица „Падналото зъбче“.

А освен това можеше да разговаря и на разни езици!

Той съвсем свободно приказваше по жабешки, по пилешки, по бръмбарски, по рачешки и дори знаеше, че след понеделник идва... сряда!

Такова учено момче!

А когато един прекрасен ден Гого се убоде на пирон и сам отиде в поликлиниката, за да му сложат йод и инжекция против тетанус, и когато медицинската сестра му каза „браво“, а лекарят си свали очилата и заяви, че това е първото храбро и умно момче, което среща — славата на Гого гръмна!

Гръмна и започна да се разпространява.

Защото вие знаете, че ако една слава не гърми и не се разпространява, тя въобще не е никаква слава.

— Гого Многознайника! Гого Многознайника! — тръгна от уста на уста: по телефони, по домофони, по високоговорители, по ефира и от разни радиоловители... — Гого Многознайника! Гого Многознайника! Той е най-храбрият! Той е най-умният! Той тича най-добре! Той скача най-добре! Той пазарува най-добре! Той говори на всякакви езици! Той знае всички естрадни певици и всички футболисти! Само Гого Многознайника!

За 9 минути и 27 секунди новината обиколи цялата Земя. Оттам полетя към Луната. От Луната към Марс. От Марс към Венера. От Венера напусна Слънчевата система и след час и тридесет минути стигна до планетата Ем-Бе 312 от съзвездието „Охлюв“.

А в това време на планетата Ем-Бе 312 от съзвездието „Охлюв“ положението беше много сериозно. Председателят на планетата бе подал заявление за пенсиониране и нямаше кой да го замести. Ах, колко тежко беше положението на планета Ем-Бе 312!

Вече цели 1300 светлинни години старият председател стоеше със заявлението в ръка, край него 1300 светлинни години заседаваха мъдрите членове на планетарния съвет, без да ядат и без да спят, и не можеха да решат тоя толкова важен за съдбата на планетата въпрос.

И изведнъж от грамадната космоприемателна станция, която се намираще на купола на заседателната зала, се чу далечен тъничък сигнал:

— Гого Многознайника... Гого Многознайника...

Тоя сигнал беше толкова далечен и толкова слаб, че приличаше на бръмченето на комар, но членовете на съвета веднага наскочаха, сложиха усилвателите на ушите си и се заслушаха.

— Гого Многознайника! Гого Многознайника! — се носеше от ефира.

— Най-после, най-после! — зарадва се старият председател на планетата Ем-Бе 312 от съзвездието „Охлюв“. — Ето кой ще ме замести! Съгласни ли сте?

— Съгласни сме!

— Пращайте веднага най-бързия звездолет да доведе знаменития и многознаещ Гого! Нека Гого управлява планетата, пък аз отивам да си взема сакчето за пеперуди и една кутийка с карфички и тръгвам на

лов за крокодили! Ура-а-а! — и председателят изскочи от заседателната зала.

В същия миг от планета Ем-Бе 312 от съзвездието „Охлюв“ излетя огромен най-модерен звездолет. Той имаше формата на футболна топка и летеше двеста пъти по-бързо от скоростта на светлината.

И никой не се учуди, когато звездолетът се отправи към Земята.

И никой не се изненада, когато кацна на улица „Падналото зъбче“ точно пред номер двадесет и осем без две.

И никой не ахна, когато от звездолета излезе най-старият от членовете на съвета на планетата Ем-Бе 312 от съзвездието „Охлюв“ и пред събралите се граждани направи предложение Гого Многознайника да стане председател на планетата. Нищо, че току-що е навършил шест години.

— Гого! Гого! — викаха в това време децата от улица „Падналото зъбче“ и от цялата Земя, а Гого стоеше на балкона, стъпил върху един голям стол, защото парапетът му пречеше да вижда, и повтаряше:

— Няма как! Щом положението е такова, няма как! Ще трябва да замина.

— Само че най-напред си изтъркай добре колената — дърпаше го отзад баба му.

А майка му със сълзи на очи вече приготвяше банята и чисто бельо.

За сърдечното изпращане на Гого към далечната планета Ем-Бе 312, за тържествените речи, за цветята и за чудесния космически полет през целия Млечен път до съзвездието „Охлюв“ няма да ви разказвам, защото се надявам, че всичко това до най-малката подробност вие сте чели във вестниците.

И ето че след няколко дни Гого Многознайника с пламнали уши и с най-новия си костюм, ушит от бял ямболен специално за случая, стъпи на планетата Ем-Бе 312 от съзвездието „Охлюв“.

В същия миг засвириха фанфари и двама съветници с маршова стъпка се отправиха към момчето.

Първият носеше писалка и лист, вторият — сметало.

— Моля, напишете вашето поздравление към народа на планетата — казва първият.

— Но аз... не мога да пиша... — казва Гого.

— А не знаете ли буквата А?

— Не я зная...

— А не знаете ли буквата Б?

— Не я зная...

— А не знаете ли поне буквата Ш, която прилича на гребен и с която започва думичката шоколад?

— Не я зная — призна си Гого.

— Какъв скандал! Какъв скандал! — зашумяха в залата. — Той не знае да пише!

— Наистина, не знае да пише, но може би знае да смята — намеси се вторият съветник. — Я ми кажете, моля, колко прави две и три?

— Две и три... две и три... — започна да си брои пръстите Гого. — Две и три прави осем!

— Какъв скандал! Какъв скандал! — развикаха се в залата. — Той не знае и да смята!

— Какво да правим сега? Един толкова неграмотен председател няма може да ни управлява?!!

— Питайте веднага в съзвездието „Сините камбанки“! И на планетата „Книжната лодка“, и в мъглявината „Захарна целувка“...

— Космос! Космос! — заработиха всичките космопредаватели. — Какво да правим с Гого Многознайника?

И изведнъж се чу един тъничък сигнал. Той беше много слаб, защото идеше направо от Земята, но щом го чуха, всички замълчаха и си сложиха усилвателните слушалки.

— Върнете Гого отново при нас! — обаждаха се от Земята. — Ние ще го пратим на училище! И когато научи това, което е нужно да знае, и щом завърши училище, ще дойдете да си го вземете!

— А колко време ще трябва да ходи на училище? — провикнаха се разтревожени съветниците от планетата Ем-Бе 312.

— Една година в първи клас! Една година във втори клас! Една година в трети клас! И в четвърти! И в пети! И в шести! И в седми! И в осми! И в девети! И в десети! И в единадесети! И след това още пет години, за да получи висшето си образование!

— А колко прави една ваша година? — обади се пак от планетата Ем-Бе 312.

— 365 земни денонощия!

— О! Това е точно, колкото да изпием спокойно една чашка малинов сироп! — зарадваха се мъдрите съветници, настаниха Гого в звездолета и го изпратиха на Земята.

Това се случи на 14 септември, а на 15 септември Гого Многознайника заедно с всички деца тръгна на училище, за да научи буквите и цифрите, и да се научи да пише, и да се научи да смята, и да изучи всички ония науки, които са необходими за един председател на планетата Ем-Бе 312 от далечното съзвездие „Охлюв“, и за всеки гражданин на България от малката планета Земя.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.